Şefaat Mes’elesi Hakkında İslamoğlu Mustafa ile Okuyan Mehmet’e Mektûb – 3

Hüseyin Avni Hoca Efendi tarafından kaleme alınan bu reddiyede, Mustafa İslamoğlu ve Mehmet Okuyan’ın şefaati kısmen ve tümden inkâr eden sözlerine ayrı ayrı cevaplar verilerek, inkârlarının her türlü hüccet ve hattâ aklî burhandan uzak oluşları izâh edildi. Reddiyeyi kolay okunabilmesi maksadiyle 3 bölüm hâlinde istifâdenize sunuyoruz. Makale, üç bölüm halinde verildikten sonra ayrıca tek parça halinde yayınlanacaktır. Önceki bölümde Okuyan’ın Şefaat hakkındaki sapmış görüşlerine cevaplar verildi.

REDDİYENİN İKİNCİ (ÖNCEKİ) BÖLÜMÜNÜ OKUDUNUZ MU? >>>

Bu nasıl bir akıl?

Mehmet!.. Şefaati inkâr edebilmek için ***Rahman ve Rahîm olan Allah’dır; Allah’ın merhameti başkasının merhametiyle boy ölçüştürülemez*** diyebilecek kadar aklını kullanamayan bu vatandaşımız olarak sen, kendinin veya bir başkasının günahını affetmesi için Allah’a dua eden ve yalvaran bir Mü’minin, ***Allah’ın Rahman ve Rahim olduğuna inanmadığını*** **ve** ***Allah’ın merhametini kendinin veya başkasının merhametiyle boy ölçüştürdüğünü*** mü düşünüyorsun? Değilse ***bir kimse tarafından Allah’ın izni ile Kıyamet gününde bir başkasına ait bir günahın bağışlanmasının istenmesi için yapılacak bir dua*** olan **şefaat**i böyle nasıl anlayabiliyor ve anlatabiliyorsun? Aklın bu kadar mı dibe vurdu, yoksa inadına bir iş mi yapıyorsun, birilerine bir iş mi görüyorsun?

Mehmet!.. Sen ***Hiç kimse Allah’ın kulunu sevdiği gibi sevemez…*** derken, doğruyu söylüyorsun ancak asla doğru söylemiyorsun. Belli ki akletmeyi hepten unutmuşsun. Zira Allah’ın nice gazap ettiği ve hiç sevmediği Allah düşmanları vardır ki, kendileri gibi diğer Allah ve din düşmanları onları çok severler. Allah’ın hiç mi hiç sevmediği İslam düşmanı müsteşrikleri vardır ki, Müslüman ve din alimi gibi zannedilen nice zındıklar onları çok severler ve hep onların gübreliğinde eşelenirler. Evet, şayet **sevmemeli** demek istiyorsan, bak, işte bu doğru. Lakin bunu şefaat için söylüyorsan, bu söz maksadını aşan cehalet ve düşünememekten doğan süfli bir söz.

Mehmet!.. Sen, Rahman ve Ğaffar olan Rabbimiz tarafından ***günahların affı için izin verilen*** şefaati inkâr edebilmek için çırpınan ve yırtınan bir vatandaşımız olarak, ***Biz peygamberimizi tabi ki seviyoruz. Onun Mü’minlere merhametli olduğunu tâbî ki biliyoruz. Ama Fatiha’nın dördüncü ayetinde ‘Din gününün sahibi benim’ diyen Allahu Teala hiçbir kimsenin fikrini alarak cennete ve cehenneme birini göndermez…*** derken ***Din gününün sahibi benim*** diyen Allahu Teala’nın ***Dilediğime ve razı olacak olduğum kimselere dilediğim kimseler için şefaat izni veririm; kime ne?*** dahi buyurabilecek olduğunu Kur’ân’daki onca ayetten okumadın mı, Allah’ın sana verdiği hiç değilse kendini mükellef kılacak kadar akılla akledemedin mi, anlayamadın mı?

Mehmet!.. Bu senin yaptığın, Allah’ın ayetleriyle oynamak, onları nefsani arzularını ve batıl düşüncelerini desteklemek için kullanıp, Allah’a söylemediğini yakıştırmak ve iftira etmek… Başka değil!

Mustafa!.. *Hadisleri inkâr ettiğimi söyleyenlere kapak olsun diye bir şey okuyayım mı burada? Peygamberimizin tam vefat günü vefatına 1, 2 saat var. Artık vefat edeceğini de anlamış ve başucuna sevdiklerini topluyor. Teker teker onlara şöyle hitap ediyor, kızına olan hitabını vereyim:* ***Kızım Fâtıma Allah'ın elinden kendi eylemlerinle kendini satın al; vallahi Allah'ın elinden seni ben bile alamam..*** *kapak olsun hani biz hadisleri inkâr ediyormuşuz ya! Böyle diyen bir Allah Rasul'ü var orda.* ***Peki biz ne yaptık? Torpilin adını şefaat koyduk.*** *Aliya İzzet Begoviç'in dediği gibi: '****Tenbelliğin adını da mehdi koyduk****' ve yatıyoruz; kitle olarak bekliyoruz. Sen gel de torpilsiz bir toplum kur. Torpili dinine ithal etmişsin. Sen torpili din edinmişsin, ona îman etmişsin, sen torpil olmadan nasıl bir toplum kuracaksın?* derken birçok noktada çok kötü tökezlemişsin.

Kapakçı Mustafa!.. Görüyorum ki ***kapak olmak*** yahut ***kapak yapmak*** gibi yenilerde birilerinin kullandığı artistik lafları kendine mal etmekten, pek de maharet gösteriyor ve sonsuz zevk alıyorsun. Olanca cahilliğine rağmen ***şüpheniz olmasın ki, insan, kendini istiğna eder*** *(ben bana yeterim başkalarına muhtaç değilim der)* ***halde görüyor diye elbette azıp durmaktadır*** (Alak:7) ayetinde de ifade edildiği gibi işine yarayacak müspet mezhep ittibasından veya taklitçiliğinden müstağni olmasına rağmen, menfi taklitçiliklerden son derecede haz duymaktasın.

Bay Kapakçı Mustafa!.. Sen hadis ilimlerinden hiç anlamadığın için sahih rivayetleri bırakıp **Bezzar**'ın ve **Beyhakı**'nin zayıf olan bir isnadla rivayet ettikleri metni bir yerlerden alıp laubali bir tercümesiyle tahrif etmişsin.

Kalkmışsın { **يا فاطمة بنت رسول الله اشتري نفسك من الله إني لا أملك لك من الله شيئا** } şeklindeki bir metni, belki de çok daha inandırıcı olması için yeminler de ilave ederek göreceğiz ne hale sokmuşsun.

Oysa bu rivayetin doğru tercümesi:

"*Ey Resulüllahın kızı Fatıma!.. Kendini Allahtan satın al… Şüphesiz ki ben, senin için Allah'tan (O'ndan sana gelebilecek azabı savma babından) hiçbir şeye malik olamayacağım*."

Metinle karşılaştıranlar görecektir ki, neler ilave edilmiş neler çıkarılmış. Belli ki bu tahrifi ve iftirayı hakikaten kapak olsun diye yapmışsın. Görüldüğü gibi, rivayete, ***Allah'ın elinden kendi eylemlerinle…*** ve ***Vallahi Allah'ın elinden seni ben bile alamam*** sözlerini kendi kesesinden ilave etmiş. ***Kendini satın al*** ifadelerine neleri eklemiş!.. Adeta roman veya tiyatro yazmış… Ancak Allah'ın ve Resulünün kullanabileceği ***Allah'ın eli*** gibi müteşabihattan olan bir tabiri nasıl da rahatça kullanabilmişsin; değil mi?

Mustafa!.. Oysa bu rivayetin, **Müslim**, **Tirmiz**, **Nesai** ve başkaları tarafından rivayet edilen sağlam şekli ise şöyle:

أَنْقِذِى نَفْسَكِ مِنَ النَّارِ فَإِنِّى لاَ أَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا }[بنت محمد] { **يَا فَاطِمَةُ**

"Ey *[Muhammed'in kızı]* ***Fâtıma****!..* ***Kendini ateşten kurtar; şüphesiz ki ben, senin için Allah****(Teala tarafından sana gelebilecek zararı ve azabı savma babın)****dan hiçbir şeye malik olamayacağım…"***

Mustafa!.. Alay eder bir üslupla, ***hani biz hadisleri inkâr ediyormuşuz ya!*** demekle -ayıptır söylemesi- kıvırtıyorsun. Evet, sen başka konuşmalarında ve

videolarında ***Kur'ân ve Sünnet*** diyen kimselere sokak ağzıyla yüklenerek saldırıyorsun. Kur'ân'ın yanında Sünnet'in yer almasına karşı çıkıyorsun.

Mustafa!.. Kur'ân'ı uydurma olarak kabul eden Müşrikler ve Ehl-i Kitap bile işlerine geldiği yerlerde Kur'ân'dan deliller getiriyorlar. Nitekim ***Siz Kıtab'ın bir kısmına inanır bir kısmını inkâr mı edersiniz?!*** (Bakara:85) ayeti bu hakikati haber vermektedir. O yüzden Kapakçıların işine gelen zayıf rivayetler işlerine gelmediğini zannettikleri sağlam rivayetlerden önce gelir ve alınıp kullanılabilirler. Müsteşrikler de öyle yaparlar; İslam'ı tahrif edip Müslümanların içindeki beslemelerinin ellerine tutuşturdukları kitaplara bir göz atın, dediğimizin misallerini bol miktarda göreceksiniz. Mesela azılı İslam düşmanı Yehudi Müsteşrik Yusuf Şaht'ın Usul-i Fıkhına bakarsanız Kur'ân'ı çürütmek için Kur'ân'dan nasıl deliller bulup getirdiğine şahit olacaksınız. Bildiğinizi zannetmem ama bu, -şayet kandırmak için değil de dürüst olarak yapılırsa- mantıktaki delil çeşitlerinden biri olan ***ilzami*** delildir. Yani kaba ifadesiyle bir kimsenin -kendi kabul etmese bile- hasmını kendi kabul ettiği şeylerden hareketle vurması nevinden bir delildir.

Mustafa!.. Kısacası, burada yapılmakta olan, delikanlıca olmayan kaypak ifadelerle bir yerlere yani şefaat inkârına varma gayreti.

Mustafa!.. Sen, ***peki biz ne yaptık? Torpilin adını şefaat koyduk*** derken hem yalan söylüyor, hem de Allah'a reddiye yapıyorsun. Tam manasıyla bir mugalata yapıyorsun. Kur'ân'ı itham edip Mü'minleri kandırmaya çalışıyorsun. Çünkü ***torpil*** hak edilmeyen bir şeyi elde etmek için, para, mal, siyaset veya nüfüz gücünü kullanarak yapılan haksız bir kayırma demek. Böyle bir benzetme, bizzat Allah'ın tanıdığı hakkı, yani ***izin verdiği ve vadettiği bir kimse namına kimi Mü'minler tarafından Allah'a yalvarma ve dua etme*** demek olan **şefaat** işini bu **torpil**e benzetmek, çöreği tezeğe benzetip atmak akılsızlığından daha akılsızca veya tezeği çöreğe benzetip yemek iğrençliğinden daha iğrenç bir iş. Allah'tan, dilediğini cezalandırma, dilediğini de dilediği yollarla affetme hakkını gasbetme zalimliği. Doğrusu, Mustafa, *Şefaatin adını* ***torpil*** *koymuş* ve edep sınırını taşmış.

Mustafa!.. Sen hakikaten dediğin gibi yaptıysan ve ***torpilin adını şefaat koydu*** isen, bu, Kur'ân'ın diliyle ***kötü bir şefaat*** olmuştur. Rabbimiz,} { ***وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً/"Kim de kötü bir şefaat yaparsa, onun için ondan bir pay olur."***(Nisa:85) buyuruyor. Ancak, Mü'min'ler, Allah'ın, dileyeceği kimselerin affı için bir çeşit dua etme izni vereceği kimselerin O'ndan o günah işlemiş kimsenin suçunu bağışlamasını istemesini, böyle bir torpil düşüklüğüne benzetmeye asla cesaret edemezler.

Mustafa!.. Sonra, **şefaat** senin bu mantığına göre hakikaten bir ***torpil*** ise, ***mükâfatların cennette katlanacak olması*** da torpil olmuş olmaz mı? Aralarındaki mantık farkı nedir? Yok, yok… Siz Kur'ân'ı açıkça inkar ediyorsunuz.

Mustafa!.. Şayet birileri, bu senin dediğin gibi, hakikaten ***Tenbelliğin adını mehdi koydu ve yatıyorlar; kitle olarak bekliyorlar*** ise ve sen yalan değil de doğru söylüyorsan, sözünü ettiğin kimseler bu düşüklükten derhal vaz geçmelidirler. Yine, birileri, ***Mehdinin adını tenbellik koyma*** sapıklığını ve şerefsizliğini işlemişlerse, onlar da bundan hemen tevbe etsinler. Çünkü ***Tenbelliğin adını mehdi koymak*** ne kadar alçaklık ise, geleceği manen mütevatir Sünnetle sabit olan ***Mehdinin adını tenbellik koymak*** da en az o

kadar şerefsizlik ve alçaklıktır.

Mustafa!.. ***Sen… Torpili dinine ithal etmişsin; sen torpili din edinmişsin ona îman etmişsin. Sen torpil olmadan nasıl bir toplum kuracaksın?*** deyip Allah'ı ve peygamberini yalanlayan, kendi sapık ve düşük düşüncelerini dine ithal etmeye çalışan Lüter veya Calvin ikizi Mustafa!.. Biz bir dua edelim de beraberce âmin diyelim; olmaz mı?

Kim ***Torpili dinine ithal etmiş, torpili din edinmiş ve ona îman etmiş*** ise, Allah onu tövbekâr etsin, ona iman versin; bu mukadder değilse belasını versin, başına lanet yağsın. Kim de Kur'ân ve Sünnet'in getirdiği şefaate bu damgaları vuruyorsa, onu tövbekâr etsin; bu mukadder değilse belasını versin… Âmîn.

Mehmet!.. Diyorsun ki:

Üstelik Bakara 254. Ayete rağmen:

{ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ أَنفِقُواْ مِمَّا رَزَقْنَاكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لاَّ بَيْعٌ فِيهِ وَلاَ خُلَّةٌ وَلاَ شَفَاعَةٌ }*/Ey iman edenler! Hiçbir alışverişin, hiçbir dostluğun ve hiçbir şefaatin olmadığı kıyamet günü gelmeden önce, size rızık olarak verdiklerimizden Allah yolunda harcayın.*

Ve Zumer 44. Ayet : **{ قُل لِّلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا }/*"Şefaatin tamamı Allaha aittir."***

***Şefaat**, biri iki yapmak demektir **vetr** bir, **şef** iki demektir. Bu da cennetteki ödülün ikiye katlanması demektir. Diğer âlemde peygamberlerle, sıddıklar ile şehitler ile salihler ile bir üst derecede ağırlanma kurumunun adını, cehennemden adamı kurtarıp cennete postalama kurumuna dönüştürdüler.*

Mehmet!.. Kafadan atıyorsun. Şu halde, **şefaat** demek sevabın ikiye katlanması sebebiyle ***biri iki yapmak*** imiş, o yüzden ona bu isim verilmiş imiş. Mehmet, saçma sapan bir yakıştırma yapıyorsun. Belki de Allah'a iftira ediyorsun. Ne biliyorsun, belki iki değil, yirmi iki, hatta iki milyon, yahut iki yüz milyar kat yapacak.

Oysa Kur'ân'da şöyle buyrulmadı mı?:

{ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ }

"Mallarını Allah yolunda harcamakta olanların misali yedi başak bitiren bir dane misali gibidir. Her bir başakta yüz dane vardır. Allah dileyeceği kimseye katlar" (Bakara:261)

Kur'ân'da yine şöyle buyrulmadı mı?:

{ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً }

"Kimdir o Allah'a güzel bir borç verecek olan ve Allah'ın kendisine onu çok fazla kat be kat olarak katlayacak olduğu kimse?!"*(*Bakara:245)

Mehmet!.. Evet, **şefaat** lügatte kelime manası olarak ***biri, ikilemek, iki yapmak*** demektir. Ancak, ***sevabı ikiye katlamak*** manasında ***biri iki yapmak***

değil. Çünkü yukarıdaki ayetten de anlaşılacağı üzere Allah isterse sevabı dileyeceği kadar fazla katlar. Aksine, ***sevabı*** veya ***günahı sebebiyle sanki tek kalan bir kimsenin*** *yanına bir başka kimsenin* (onun için bağışlanma talebiyle) ***gidip durmasıyla onu iki yapması*** yüzünden bu işe **şefaat** ismi verilmiştir. Nitekim en-Nibras sahibi böyle demiştir:

Şu ayet üzerinde iyi düşünelim:

{ مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا }

“**Kim güzel bir şefaat ederse, onun için ondan bir nasip olur. Kim de kötü bir şefaat ederse, onun için de ondan bir pay olur**.” (Nisa:86)

Buna göre, ***kim bir kimseye iyiliği ikiye katlarsa*** mı, yoksa ***kim bir kimse için bir başkasından ona iyilik yapmasını istemekle onu tek iken yanında yer durarak iki yaparsa*** mı?

Yine, ***kim bir kimseye kötülüğü ikiye katlarsa*** mı, yoksa ***kim bir kimse için bir başkasından ona kötülük yapmasını istemekle onu bir iken yanında durarak iki kişi yaparsa*** mı?

Mehmet!.. Diyelim ki sen ve senin gibiler, şefaat ayetlerini -inadına değil de- samimi bir şekilde dediğin gibi anladınız. Mü’min’ler de benim dediğim gibi anladı. Demek ki, aranızda bir niza yani çekişme var. Bu halde Kur’ân’ın **{ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ }** ***/“Eğer her hangi bir şeyde çekişirseniz onu Allaha ve Resule çevirip götürün***” emrine uyarak, bir de Resulüllah Sallallâhu Teala Aleyhi ve Sellem Efendimiz’e götürseniz ve O’na sorsanız olmaz mı? Ne kaybedersiniz? Bu ayetlerin manasını belirleyen onca sahih rivayete teslim olmayıp illa da senin gibi bir zavallının yontup put haline getirdiği düşüncelere tapınmak, onlarda ısrar etmek en azından yobazlık olmaz mı?

Mehmet!.. Yukarıdaki iki ayet üzerinde iyi düşünecek olan bir Mü’min kolayca anlar ki: Kıyamet gününde ***hiçbir satma*** *(ve satın alma)* ***yoktur.*** Çünkü **satma** işinin olmadığı yerde tabiatıyla **satın alma** da olmaz. Peki, **dostluk** ve **şefaat** da yok mudur? Evet, bu ayete göre o günde ***Hiçbir dostluk ve şefaat da yoktur***. Ancak makbul bir imanı, biraz bilgisi ve azıcık aklı olan bir kimse, bu ayetlerin yanında ***o günde, muttakılerin*** *(Mü’min’lerin)* ***dışındaki dostların kimisi kimisine düşman****(olacaklar)****dır****”(Zuhruf:67)* ve ***de ki: Şefaatin tamamı Allah’a aittir****”(Zümer:44)* ayetlerini de göz önünde bulundurarak ve tefsirlerdeki manalarına bakarak anlar ki:

Mehmet!.. Şefaat, hem (***kafirler*** için ve izin çıkmayanlar için) **yoktur,** hem de (kâfir olmayanlar için) **vardır** ve **tamamı Allah’a aittir**. Çünkü şefaat olmasaydı, ***şefaatin tamamının Allah’a ait olması***nın ve yapılan istisnaların hiçbir manası olmazdı. Mü’min’e göre Allah’ın kelamında tezat bulunmayacağına göre bunun izahı, Kur’ân’a, onu getiren Resul Sallalâhu Aleyhi ve Sellem’e ve Ashab’ı Radıyallâhu Anhum’a ve bir de imanın nuruyla ve ilimle önünü görebilen selim akla sorulur:

Mehmet!.. Demek ki, kâfirlere hiçbir şekilde şefaat edilmez. Onlar için ***hiçbir şefaat yoktur***. Ancak, günahkâr olsun olmasın Mü’min’lerden Allah’ın, razı olacağı ve izin vereceği kimselerin, yine O’nun dileyeceği kimselere

şefaat etmesi haktır. Bu, kimi -apaçık sapmışların iddia ettikleri gibi- bir ***torpil*** yani ***hakkedilmeyen bir kayırma*** da demek değil; aksine bir çeşit dua ile Allah'ın affedip bağışlaması veya ecir, sevap ve mükâfat vermesidir. ***Bana dua edin/benden isteyin, ben de icabet edeyim*** (Ğâfir:60) buyuran Rabbimizin af ve mağfiretine hangi zalim ve hangi fasık ambargo koyabilir… Hiçbir kimse!

Mustafa, Mehmet!.. Sizinle sırf ayetlerle konuştum. Şefaat için sadece ayetlerden delil getirdim. Aradığınıza ve hevanıza uymadıkça da sizi bağlamayacağı için hadis delillerine temas etmedim. Sakın yanlış anlamayın, bu hususta ayet bulunmasaydı ve şefaat sadece hadislerle sabit Sünnet bulunsaydı biz Mü'minlere o da yeterdi. Çünkü ben iman ediyorum ki, Resulüllah Sallalâhu Aleyhi ve Sellem Efendimiz Allah'ın kitabını benden çok daha iyi anlar. Hatta bu ibare darlığıyla malul ifadelerim bile kısmi bir edepsizliği ifade eder. Zira Onun yanında benim anlayışım bir hiçtir. Yine Allah'a nihayetsiz hamdolsun sözleriyle açıkça veya iş ve tavırlarıyla da zımnen ***Kur'ân'ı ben peygamberden iyi anlarım*** iddiasında olan terbiyesiz ve edepsizlerden değilim. Bir ayeti, kitap suretindeki paçavralarında onlarca sayfada sözüm ona anlatıp daha anlaşılır kılmaya çalıştığı halde bu işi Efendimiz Sallalâhu Aleyhi ve Sellem'e çok gören terbiyesiz zındıklardan olmadığıma sonsuz şükürler olsun. Rabbim bu nimetini elimden almasın, daimi kılsın.

Mustafa, Mehmet!.. Evet, ben o terbiyesizlerden nasıl olurum, buna nasıl cesaret edebilirim?!

Hele, Rabbimiz, Kitab'ında Musa Aleyhisselâm'dan haber vererek bana şöyle buyuruyorken:

{ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تُؤْذُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ }

"Hani Mûsâ, kavmine, ***Ey benim kavmim!.. Bana neden eziyet ediyor, beni incitiyorsunuz. Halbuki biliyorsunuz ki, ben Allah'ın size gönderilen bir elçisiyim*** dedi.. İşte ne zaman ki bu (eziyetleri) yüz(ün)den kayıp, yoldan çıktılar, Allah da kalplerini (düşünce ve inanışlarını) kaydırdı." (Saff:5)

Bir peygambere açıkça veya hal diliyle ***Allah'ın kitabını anlamakta ve anlatmakta senin yetkin yoktur ama benim vardır*** veya ***bu hususta ben senden üstünüm*** yahut ***Allah'ın dininde senin söz hakkın yok ama benim var*** demek ona eziyet değil de nedir? O halde böyle bir densizlik Allah tarafından düşünce ve inanç heyelanlarıyla, kaymalarıyla cezalandırılma neticesini getirecektir. Nitekim karşımızdaki manzaranız da bundan ibarettir. Sünnet karşısındaki laubalilikler, şirretlikler ve yer yer inkarcılıklar peygamberi incitecek, inanç ve düşünce sapmalarına sebep olacaktır. Açık olan Kur'ân'dan ben böyle anladım. Ne o, itirazı olan mı vardı?!

Mustafa, Mehmet!.. Beyninde ve yüreğinde böyle kaymalar meydana gelenler Allah'ın ayetlerini nasıl doğru anlayabilir. İslami olmayan bir zeminin yaralı bereli mahsulleri olan bizler, Kur'ân'ı bu kafalar ve yüreklerle nasıl aslına uygun anlayabiliriz!.. Kur'ân'ın ***akletseniz ya*** fermanıyla amel etmeye çalışsak ve işi bizim belamızdan ve musibetimizden selamette olan eslafımıza yani gerçek erbabına havale etsek ya!..

Mustafa, Mehmet!.. Dipsiz bir kuyu misali köküne varılamayan ve

ulaşılamayan bir cehaletinizin yanında şeytanda bile bulunmayan bir kibrin sahipleri Kur’ân’ı nasıl doğru anlayabilirler… Asla!

Nitekim Rabbimiz şöyle buyuruyor:

{ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ }

“**Yer yüzünde haksız yere kibirlenenleri ayetlerimden çevireceğim…**”(A’raf:146)

Hangi ayetlerden?! Her çeşidinden… Kâinat ayetlerinden, mucizelerden ve Kur’ân ayetlerinden. Ayetlerin nesinden?! Onlara iman etmekten yahut anlamaktan veya yaşamaktan veya öğrenmekten yahut hepsinden. Unutmayalım ki, Kur’ân’ı anlama şansımız Allah’ın ve kullarının karşısında nefislerimizi sıfırlayabildiğimiz nispette olacaktır. O’nun rızasında fani olduğumuz ölçüde tahakkuk edecektir.

Mustafa, Mehmet!.. Binaen aleyh yaptığınız yanlışlıklar ve işlediğiniz günahlar size ne yazık ki, pek de süslü gösterilmiş ve siz onları artık güzel görmektesiniz. İşte bu çok kötü.

Nitekim Rabbimiz şöyle buyuruyor:

{ زُيِّنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ }

“**Onlara kötü işleri pek de süslü gösterildi**.”(Tevbe:37)

Rabbimiz yine şöyle buyuruyor:

{ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ }

“**İşte böylece müsriflere yapmakta oldukları pek süslü gösterildi**.”(Yunus:12)

Rabbimiz yine şöyle buyuruyor:

{ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ }

“**İşte böylece kâfirlere yapmakta oldukları pek süslü gösterildi**.”(En’am:112)

Rabbimiz yine şöyle buyuruyor:

{ أَفَمَنْ كَانَ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ }

“**Rabbinden bir beyyine üzere olan kimse, hiç kötü ameli kendine pek süslü gösterilen ve nefislerinin şiddetli arzularına uyanlar gibi olur mu**?!” (Muhammed:14)

Rabbimiz yine şöyle buyuruyor:

{ أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ

“**Kötü işi kendine pek süslü gösterilen ve bu yüzden onu güzel gören yok mu?! Çünkü şüphesiz ki Allah dileyeceğini şaşırtır, dileyeceğine de hidayet eder**..” (Fâtır:8)

Mustafa, Mehmet!.. Evet, -bizim yerli ve öz tabirimizle- sahasında **erbab-ı salahiyet**, -sizin kültürlülük damlayan ‘**söylem**’inizle de- **otorite** olan ulemayı, ikinci derecede numunelerimiz olan Ashab Radıyallâhu Anhum’u ve hatta birinci derece ve en güzel numunemiz olan Resûlüllah Sallalâhu Aleyhi ve Sellem Efendimizi devre dışı bırakmak gibi kötü işleriniz, size pek de süslü püslü gösterilmiş. Ve işin daha da kötüsü bunu harbiden bir de güzel görmeye başlamışınız.

Mustafa, Mehmet!.. Bu süslü ve güzel göstermeyi bazen -sebep olma yoluyla- şeytanların insan cinsinden olanlar ve Allah’a koşulan **ortaklar** yapar. Allah’ın ve Resulü Sallalâhu Aleyhi ve Sellem’i dinleyecek yerde Goldziher gibi İslam düşmanı müsteşrikleri veya onların gübreliklerinde yetiştirilen beslemeleri dinlediniz. Kur’ân’ı onlardan öğrenmeye kalktınız. Onlar da yaptıklarınızı size son derece süslü göstermiş ve ne yazık ki artık siz onları güzel görmeye başladınız.

NitekimRabbimiz şöyle buyuruyor:

{ وَكَذَلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلاَدِهِمْ شُرَكَاؤُهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ }

“**İşte böylece müşriklerden bir çoğuna (Allah’a koştukları) ortakları, çocuklarını öldürmeyi, onları (helake) yuvarlamaları ve dinlerini onlara karmakarışık hale sokmak için son derece güzel gösterdi**.”(Enam:137)

Rabbimiz yine şöyle buyuruyor:

{ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ }

“**Şeytan onlara yapmakta olduklarını pek de süslü gösterdi**.”(Enam:43)

Rabbimiz yine şöyle buyuruyor:

{ وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ }

“**Hani şeytan onlara amellerini pek süslü gösterdi**.”(Enfal:48)

Mustafa, Mehmet!.. Bu süsleme işini yaratma ve icat etme yönüyle tabii ki Rabbimiz yapar.

Nitekim Rabbimiz şöyle buyuruyor:

{ كَذَلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ }

“**İşte böylece biz her bir topluluğa amelini son derece süslü gösterdik**”(Enam:108)

Mustafa, Mehmet!.. Hasılı, ayetlerdeki bu hakikat ve vakıalar sebebiyle sizler Kur’ân’ı ve İslam’ı asla doğru anlayamazsınız; buna gücünüz yetmez. O yüzden de Kur’ân üzerindeki konuşmalarınız tahriften başka bir mana ifade etmez ve bu gidişle de asla etmeyecektir. Lütfen, artık akıllı olun, Allah’ın diniyle ve Kitabıyla oynamayın!.. Din düşmanlarına bilerek veya bilmeyerek yardımcı olmayın!..

Selam hidayete tabi olanlara olsun.

Son sözümüz salat ve selam, son duamız da Alemlerin Rabbine hamddir.

İSLAMOĞLU VE OKUYAN'IN ŞEFAAT HAKKINDAKİ SAPKIN GÖRÜŞLERİNE YAPILAN BU REDDİYE SON BULDU